

Klub kaktusářů Plzeň

Zpravodaj č. 1

leden 2025

26. ročník

Vážení přátelé,

vstupujeme do nového roku 2025. Do roku, ve kterém oslavíme již 60let nepřetržitého fungování našeho klubu. V lidském životě je to věk, kdy již možná člověk není na úplném vrcholu svých sil, ale na druhou stranu je plný zkušeností a věci řeší s určitou rozvahou. Myslím, že náš klub je na tom podobně. Možná nemáme tolik sil tvořit další a další nové věci, ale kalendář naší činnosti je naplněn po okraj a vše díky Vám všem a nabytým zkušenostem zvládáme s dostatečným nadhledem. A co je potěšitelné, pro mnohé se klub stal takovou druhou rodinou. Přemýšleli jste někdy vůbec o tom, s kým trávíte mimo rodinu nejvíce času? Asi není úplně překvapení, že, pro mnohé jsou to kamarádi a kolegové z klubu. Když se nad tím trochu zamyslíte, někteří z nás spolu strávili třeba skoro i rok svého života, a to není rozhodně málo! Je to hlavně díky tomu, že jsme mnozí mezi sebou našli taková přátelství, že se scházíme pravidelně i na různých neklubových akcích, cestujeme společně za kaktusy jak po naší vlasti, tak v zemích kaktusům zaslíbených nebo společně navštěvujeme akce jiných klubů. To vše dává předpoklad, že náš klub nebude v příštím desetiletí kopírovat ten lidský život, ale bude stabilně fungovat, nadále se rozvíjet a inspirovat mladší generaci, aby v nastoupené cestě měli chuť pokračovat.

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Leden 2025	M.Süsser - O Haworthiích	Rousovi	BZ Praha Na Slupi
Únor 2025	J.Bohata - Chile	J.Musil	J.Jiška
Březen 2025	P.Kuták – Jaký byl rok 2024	není	Hájkovi

Společenská kronika

Začátkem ledna **oslavil své 80. narozeniny** náš dlouholetý člen **Jarda Kolář z Klatov**. Jarďa se aktivně účastní našich klubových akcí a je důkazem toho, že věk je jen číslo. Přejeme z celého srdce pevně zdraví a spoustu radosti mezi oblíbenými rostlinami.

Ke konci roku se k nám **přihlásili tito členové**:

Jana Hrdličková Rokycany

Ondřej Sláma Klabava

Jaroslav Fiala Holoubkov

Petr Černý Lhota

Dušan Staniek Beroun

Nechtěl jsem uvěřit zprávě, kterou jsem 27. listopadu tohoto roku četl v naší výborové korespondenci. Paní Silvie nám s lítostí oficiálně oznámila, že 21.11. že po krátké nemoci **zemřel** její otec **Ladislav Hilburger**.

Byl naším členem od roku 2013. A trůfám si tvrdit, že byl členem velice oblíbeným. Bylo to pro jeho přátelskou, vstřícnou a milou povahu. Byl velice aktivním členem, zúčastňoval se klubových akcí, ať už to byly schůze, zájezdy a různá setkání, ale také byl vždy nápomocný, když bylo třeba přiložit ruku k dílu, například při organizaci našich klubových výstav. Nikdy nescházel při stavbě skleníku a ochotně vykonával služby na těchto akcích.

Při jeho skromnosti jsme si mnozí ani neuvědomovali, že kaktusy pěstoval od roku 1968 a že byl tedy zkušeným a léty prověřeným pěstitelem kaktusů. Jen

jeho pracovní vytížení mu dovolilo vstoupit do klubu až po odchodu do důchodu. Proto se mnozí z nás domnívali, že jeho sbírka kaktusů patří mezi ty rozsahem skromnější. Opak byl pravdou. Svoje rostliny pěstoval v rozlehlém foliovém skleníku, který byl rostlinami zcela zaplněn. Láďa byl také velice pilným čtenářem odborné literatury a pravidelně navštěvoval naší klubovou knihovnu. Velmi dobře ovládal němčinu, což mu jeho obzor rozšiřovalo jak studiem cizojazyčné literatury, tak i výměnou zkušeností s kaktusáři z německy mluvících zemí.

Láďo, budeš nám v klubu chybět nejen jako vášnivý pěstitel kaktusů, ale především jako tichý a laskavý člověk, který svou přítomností a dobrou náladou přispíval nám všem.

Pan Ladislav Hilburger se narodil 10.dubna 1947 a tento svět opustil 21.listopadu 2024. Čest jeho památce.

Jirka Vinař

Nedělní návštěvy

V lednu jsme chodívali vždy do skleníků Botanické zahrady v Plzni, bohužel kaktusy jsou zde dnes buď rozptýlené po jiných expozicích nebo nepřístupné, a velký sukulentní skleník nám po letech beze změn nenabízí mnoho zajímavého. O to zajímavější se nám jeví možnost navštívit Botanickou zahradu univerzity Karlovi v Praze Na Slupi, kde se o sukulentní expozice stará náš kamarád Tomáš Procházka. Máme domluvenou speciální komentovanou prohlídku botanické zahrady. BZ je otevřena od 10 h. Pojedeme tedy vlakem z hlavního nádraží v Plzni v 7:21 (Berounka), v Praze budeme v 8:52, takže bychom do 10 h. měli bez problémů dorazit do zahrady Na Slupi. Po prohlídce bychom si zašli na oběd a předpokládáme, že v Plzni bychom byli před 16 h. Je to možné pojmout i jako rodinný výlet, doporučujeme.

V únoru se již tradičně vydáme na nedělní návštěvu k Honzovi Jískovi do Štěnovic. Zlí jazykové říkají, že Honza naposledy zalévá na Silvestra a pak až na Nový rok. Na druhou stranu to je možná i důvod, že mu pořád něco kvete a v únoru už je u něj vlastně jaro. Sejdeme se v neděli 16.2. v 10 h. přímo na místě ve Štěnovicích, Jasanová 270.

Členské příspěvky

Připomínáme všem našim členům, že je potřeba uzavřít a odeslat objednávku časopisu nejpozději do 15.1.2025, a že tedy potřebujeme od vás závaznou objednávku formou platby odpovídající částky. (Buď hotově na členské schůzi nebo převodem na účet). Pokud by to z nějakého důvodu nebylo možné, pak sdělte svůj zájem na vybor@kkplzen.eu nebo telefonicky kontaktujte některého z členů výboru. Připomínáme ceny pro rok 2025

Cena časopisu Kaktusy - 350kč.

Poštovné pro individuální odběr - 120 Kč.

Cena pro členské příspěvky a časopis tedy platí následovně:

Členství: 200 Kč

Členství + časopis Kaktusy: 550 Kč

Členství + časopis Kaktusy + dodání na adresu 670Kč Klubový účet **2701158336 /2010.**

Nezapomeňte při platbě na účet uvést do informace pro příjemce účel platby

Bál Klubu kaktusářů Plzeň

Připomínáme, že další, v pořadí již XXXVI. kaktusářský bál, se koná na osvědčeném místě v kulturním domě Šeříková v Plzni, a to v sobotu 8. února 2024 od 20 h. Na bále nám zahraje osvědčená kapela z posledních let Classic band. Vstupenky je možné stále ještě zakoupit u pokladníka klubu. Cena vstupenek je 300 Kč. Prosíme, propagujte bál mezi svými známými.

Příprava sálu a tomboly je v sobotu před polednem. Přijďte prosím pomoci, i když třeba na bál nejdete. Rukou není nikdy dost a je přitom i sranda.

Časový harmonogram bálu:

11:00 hod: příprava tomboly, výzdoba sálu, je možné dovézt ceny do tomboly

14.00 hod: uzamčení sálu

18.00 hod: otevření sálu, příprava muzikantů

20.00 hod: začátek, u vchodu obdrží každý návštěvník tradiční placku s motivem bálu, je možné si zakoupit tombolu (každý lístek vyhrává)

22.00 hod: výdej tomboly

02.00 hod: ukončení bálu

Výroční členská schůze (VČS)

Vážení přátelé,

výbor Klubu kaktusářů Plzeň podle Čl.V odst.1 Stanov Klubu kaktusářů Plzeň, z.s. tímto svolává Výroční členskou schůzi, která se koná

ve čtvrtek 13. března 2025 od 16.00 hod

v kulturním domě **Kulturní dům JAS s.r.o.**, Jablonského 39, Plzeň

Na programu výroční členské schůze je:

- zpráva o činnosti klubu v roce 2024, kterou přednese předseda klubu Jiří Musil
- zpráva o hospodaření klubu za rok 2024, kterou přednese pokladník Karel Sladký
- zpráva revizní komise za rok 2024, kterou přednese její předsedkyně Alena Berková
- projednání a schválení Návrhu plánu činnosti pro rok 2025
- projednání a schválení Návrhu finančního plánu pro rok 2025
- diskuze
- usnesení výroční členské schůze
- přednáška - Petr Kuták – Ohlédnutí za uplynulým rokem

Jak jsme zastihli kvést jávie

(článek k fotografii na titulní straně Zpravodaje)

Začátkem prosince 2024 jsme navštívili přírodní lokalitu nedlouho objeveného velmi zajímavého drobného kaktusu *Yavia cryptocarpa*. Již jsme zde byli několikrát, většinou v lednu nebo únoru, ale v té době rostliny nekvetly, měly jen nezralé zapuštěné plody. Zastihnou jávie v květu se nám podařilo až letos a byl to zážitek.

Tyto velmi drobné kaktusy (průměr soliterních tělíček je do 3 cm, kvetou již od 2 cm) rostou na plně osluněných plochách bez jakéhokoliv vegetačního krytu ve spárách svisle postavených desek rozpadavé břidlice v nadmořské výšce 3.500 mnm. Tělo rostlin je hnědošené a má prakticky stejnou barvu jako podklad, bez květu se velmi těžko hledají. Člověk se musí hluboce předklonit nebo si prakticky kleknout, aby rozeznal drobná kolečka zapasovaná až po zavátá temínka mezi spárami břidlice a hlavně musí vědět, kde hledat.

My jsem měli hledání jávií usnadněné tím, že se rostlinky prozradily drobnými růžovými kvítky. Ve chvíli, kdy jsme byli na místě květy prakticky všichni dospělí jedinci. Většinou jen jedním nebo dvěma kvítky, velmi vzácně se na jedné rostlině vyskytly tři kvítky a pouze na jediném velmi starém třicetimetřové rostlině jsme vyfotili 4 květy.

Pobíhali jsme po nevelké lokalitě od jednoho růžového kvítku ke druhému a zběsile fotili tento nevšední úkaz. Každá další nově nalezená kytička se nám zdála hezčí než ta předešlá a tak jsem pořídili opravdu velké množství snímků. Vzhledem k tomu, že květ jávie má trvání 1-2 dny, měli jsme opravdu velké štěstí, že jsme byli na správném místě ve správnou dobu. Bude na co vzpomínat.

Petr Kuták

Seis locos (šest bláznů) v el señor Mopagi 2024 **(toulky severozápadní Argentinou – 1. díl)**

Milí přátelé, v pátek, 15. listopadu 2024 se nás šest vydalo na výlet do Argentiny, plní očekávání, co nás v následujících třech týdnech čeká. V tu dobu jsem si ještě ani nedovedl představit, jak krásné zážitky jsou před námi. O některé z nich bych se s vámi rád podělil. Prosím ty, kteří očekávají z následujícího článku nějaké poučení, zvláště o kaktusech, aby dále ve čtení tohoto příspěvku nepokračovali a ušetřili si svůj drahocenný čas pro jiné důležitější aktivity. Také se předem všem omlouvám, pokud jsem se dopustil nějakých nepřesností, něco jsem opomněl, neúmyslně zkreslil, či jsem se někoho neúmyslně dotkl.

Toto krásné autíčko, podle majitele v nejlepší kondici, na nás čekalo celé natěšené, že nás ochotně doveze všude, kam si budeme přát. Těch 160 tisíc km bez výměny oleje, je asi ta nejlepší metoda výcviku nájemních vozů, jak si mají zvyknout na drsné zacházení které je čeká. Majitel nás ujistil, že pokud se vozu něco stane, bude to určitě jen tím, že ho ti podvodníci na pumpách nekrmí jen tou nejlepší naftou.

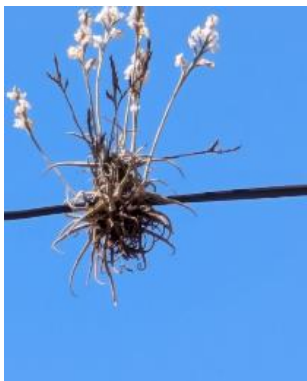
Hned na první zastávce jsme zjistili, jak moc má auto své hosty rádo, že je nechce pustit ven, ani když chtějí. Zpočátku se dalo přelstít důmyslnou manipulací s vnitřní pojistkou a silným tahem Jirký Musila. Zrovna, když Jirka začínal usilovným tréninkem s dveřmi nabírat na proporce Mr. Universum, klika se rozhodla, že ukončí spolupráci a náhle se s námi rozloučila, stejně, jako v tichosti levý světlomet. Od té doby se naše nástupy do vozu začaly podobat výcviku aktivních záloh ACR na tanku T72. Musím konstatovat, že tyto drobné lapálie nám značně zlepšovaly náladu a zvyšovaly sebevědomí o evropské technické nadřazenosti nad zbytkem zaostalého světa.

Najíždíme na prašky. Pneumatiky foukáme na doraz 4 Atm!!!

Kousek za Villa del Totoral, první kaktusy, lokalita L1!!!

O kaktusech bude jistě podrobně referováno kolegy.

Ale jsou zde také první Tillandsie. V Argentině je prý málo Tillandsií, ale navštívené lokality na to rozhodně nevypadaly. Paní Hromadník (AT) mluví o cca 60 druzích a bezpočtu variet, často endemitních a neobjevených. To bych rád někde viděl pohromadě:

V úterý, 19. listopadu nás zastavilo bahno na RP6, ale ty parodie za to stály.

Zázrak, že se na starých letních gumách se zadním náhonem naši řidiči Milan a Honza na cestě udrželi. Vracíme se na noc do El Jardín, vesnice pěstitelů tabáku. Místní policie nám kontroluje pasy a zapřísahá nás, abychom po RP 6 nejedždili, že tam jistě zahyneme ☺:

20. listopadu dorážíme do El Fuerte, vesničky v prvním pohoří na východ od And, k paní Miriam. Vesnička leží kousek na sever nad NP El Rey.

Klukům se podařilo domluvit s neteří paní Miriam, Estrella (Hvězdičkou) a místním farmářem Julio (Červencem), dvoudenní túru do hor po pozemcích jeho rodin. Asi tam ještě žádný Čech nebyl. Túra byla docela výživná, ale stála za to:

24. listopadu jsme v pradávné horské vesnici **Pampichuela** na chráněném skalním výběžku. Jsme ubytováni u místní autority, bývalého učitele. Druhý den nám starosta půjčuje kamenné nástroje, možná ještě z období před Inký. To by u nás bylo asi nemožné:

Pondělí 25. listopadu 2024 překračujeme obratník kozoroha. Slunce bude za chvíli rovnou nad námi.

Další horská vesnice Valle Colorado:

Úterý 26. listopadu, začínají pořádné hory, 3.605 mnm. Cíl je horská vesnice Caspala. A také pořádné horské silnice. Zde se potvrzuje, že Honza Jiška je pan řidič. Kde jsou prašky, my nemáme nárok dostat se za volant. Možná, proto jsme se také vrátili všichni živí a zdraví.

Caspala je krásná, dříve nedostupná vesnice. Teď potřebuje turisty. My ale byli jediní. Možná, že nás vystřídali nějací motorkáři z Argentiny. Motorkářské výpravy tu jsou v oblibě. Tady také přidávám zmínku o policii: Silniční kontroly asi přitahuje BA SPZ a cizinci. Měli jsme pět silničních kontrol. Na rozsvícená světla, dvakrát na alkohol, platný hasičský přístroj a zapnuté pásy. Místní auta propouštěli třeba i s úplně chybějícími světly a lidmi na korbách pickupů. Milan musel kvůli 0,11% hodinu a půl střízlivět (byl z nás na tom nejlépe). Na policii doopravdy pozor!!!

Místní lidé jsou zde krásní, skoro stejně tak krásní jako Jirka:

Místní indiánský průvodce byl velmi smutný, že jsme bez jeho doprovodu vstoupili na území jejich kmene za mostem a nenechali si ukázat starou stezku z dob Inků. Tak nás tyto fotografie málem stály 300 \$, pak to Jirka s Milanem a Petrem usmlovali na 30 ☺. Další debata s nimi neměla cenu. Cizinec těžko může oponovat nějakému naškrábanému papíru. Kdyby nám zablokovali odjezd třeba traktorem, tak tam jsme ještě teď. Bereme to jako výpalné. Holt každý musí být z něčeho živ.

Tady jsou ty kytky, jsou luxusní:

A teď začíná to pravé vzrůšo:

Pustá RP 73, zastávka v 4.170 mnm a auto nejde nastartovat. Asi spadla nafta. To se přece stává i V3Skám. Tak auto otáčíme s kopce a nastartujeme. Jsme přece inženýři a máme techniku v malíku. Další zastávka v sedle 4.619 mnm. Auto stavíme pečlivě s kopce. Na nás si Korejci nepřijdou. Zázračná krabička, kterou jsme dosud neregistrovali, hlásí nízký stav oleje a motor nenaskočí. Inženýři řeší bivač v horském sedle. Pak si asi Milan všimne španělské poznámky pod sluneční clonou o 15sekundovém resetu. Provádíme reset, motor naskočí a vše je zase zalité sluncem. Před námi je přece Palca de Aparzo, kde se jistě ubytujeme a dokoupíme olej. To je přece normální, že starší diesely žerou olej.

Velký omyl. Vesnice je téměř opuštěná a ubytování ani náhodou, natož pumpa nebo servis. Náhle zázrak, bydlí zde řidič autobusu a ten nás odvede k možná poslednímu obyvateli a ten nám prodá svých půl litru oleje. Bylo by nám v tom momentě jedno, i kdyby to byl olej do fritáku. Jsme zachráněni a musíme dojet v přicházející bouři přes drsné brody až do Humahuaca. Je to slabých 70 km délkově a 3.000 m výškově po kluzkých praškách potmě a v bouři. To je přece maličkost.

Všechna čest opět Honzovi Jíškovi, že nás do 21:00 dovezl až do hostelu. Stihli jsme i zaslouženou večeři.

Jan Vochoc

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

takhle se hledají jávie

Yavia cryptocarpa